

«Πράξεις: Τέχνη σε αβέβαιους καιρούς»

2η Μπιενιάλε Σύγχρονης Τέχνης Θεσσαλονίκης

Το Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τραπέζης συμμετέχει στο κεντρικό πρόγραμμα του μεγάλου εικαστικού γεγονότος που είναι η 2η Μπιενιάλε Σύγχρονης Τέχνης Θεσσαλονίκης, φιλοξενώντας τη συμμετοχή του Αργεντίνου καλλιτέχνη Leos Ferrari στο βιβλιοπωλείο του Ιδρύματος.

Στην έκθεση παρουσιάζονται επιτοίχια έργα του δημιουργού (φωτογραφίες με σύστημα Μπράιγ, χαρακτικά, σχέδια) καθώς και ορισμένα από τη σειρά με τα γνωστά του σκάκια σε προθήκες.

Η επιμελήτρια Gabriela Salgado (ανεξάρτητη επιμελήτρια και επιμελήτρια δημοσίων προγραμμάτων στην Tate Modern) γράφει για τη συμμετοχή του Ferrari: «Στην έκθεση αυτή παρουσιάζεται ολόκληρη η σειρά των κολάζ του (2001) που αποτελούνται από θρησκευτικές εικόνες επικολλημένες εικόνες επικολλημένες στις σελίδες της εφημερίδας του 'Βατικανού L' Osservatorio Romano'. Κάνοντας χρήση αυτής της τεχνικής προσθήκης προκατασκευασμένων εικόνων, τις οποίες έχει κόψει από σκηνές της κόλασης που παριστάνονται στην κλασική ζωγραφική, ο Ferrari ενεργοποιεί έναν θεμελιώδη συνειρμό

ο οποίος μετατρέπεται σε αποκάλυπτη αποκτήρυξη της θρησκείας. Τα δεινά της κόλασης, όπως ερμηνεύονται από τους Μεγάλους Δασκάλους, εδώ μετατρέπονται σε εικονογράφηση των εκκλησιαστικών ειδήσεων, όπως τις χρησιμοποιεί το Βατικανό για να διαδίδει το δόγμα της πίστης επίμονιμου βάσεως. Η δημόσια καταδίκη της Καθολικής Εκκλησίας από τον Ferrari καταδεικνύεται μέσα από αυτή τη σειρά, όπου γίνεται σαφής συσχετισμός της ιστορικής ανάμειξης της συγκεκριμένης εκκλησίας σε πολιτικές διώξεις, βασανιστήρια και πολέμους.

«Τα επιτραπέζια παιχνίδια του με παρόμοιο τρόπο μετατρέπονται σε πεδία μάχης όπου οι στρατοί αποκρυπτικές εικόνες, κατοί-

κίδια ζώα και όπλα παρατεταγμένα σε ειρωνικές αντιπαραθέσεις: τεράστια ποντίκια ενάντια σε μικροσκοπικές γάτες, ο Ιησούς μόνος του ενάντια σε ένα πλήθος δαιμόνων ή μια ομάδα παρθένων που κοιτάζουν με λάγνο βλέμμα τον Εχμ, που συμβολίζει τον διάβολο για τους Αφροαμερικανούς. Η πολυπλοκότητα των σχέσεων εξουσίας, με τη λανθάνουσα βία και επιθυμία να παρουσιάζονται ως παιχνίδια στα έργα του αυτά προκαλούν το ασυνήθιστο πάντρεμα της βαθιάς αίσθησης ειρωνείας με τη χιουμοριστική παιδρότητα.

«Μέσα από τη διαρκή αναζήτηση νέων υλικών, η τεχνική του Ferrari διευρύνθηκε έτσι ώστε να συμπεριλάβει τη χρήση τεχνικών γραφής όπως η Μπράιγ, την οποία και ε-

ντυπώνει πάνω στις εικόνες που επέλεξε από την ιστορία της τέχνης, τον θρησκευτικό και κοσμικό βίο, φωτογραφίες ή εκτυπώσεις από εφημερίδες. Τοποθετώντας κείμενο με συγκεκριμένη υφή πάνω σε μία από τις φωτογραφίες του Man Ray ή το αντίγραφο ενός ερωτικού γιαπωνέζικου πίνακα, αποδίδει στην εικόνα μια σωματική ιδιότητα, μέσα από τη σημειωτική μεταχείριση των κειμένων -ώστε να αγγίζονται με τα ακροδάχτυλα παρά να διαβάζονται με τα μάτια-, λες και αυτή η εξάσκηση του αισθησιασμού είναι απαραίτητη για να δει κανείς το μήνυμα που κρύβεται μέσα στην εικόνα. Αυτός ο συνδυασμός ανόμοιων στοιχείων και πρακτικών δημιουργεί μία ισχυρότατη οπτική μεταφορά για έννοιες όπως η αμαρτία και η σαρκική απόλαυση, που εμπεριέχονται σε πολλά έργα του Ferrari».

του Ferrari». Ο Leos Ferrari γεννήθηκε το 1920 στο Μπουένος Άιρες. Ζει και εργάζεται στην Αργεντινή. Έργα του παρουσιάστηκαν σε ομαδικές και ατομικές του εκθέσεις. Από τον Απρίλιο γίνεται αφιέρωμα στον καλλιτέχνη και στο MOMA της Νέας Υόρκης. Διάρκεια έκθεσης 24 Μαΐου - 27 Σεπτεμβρίου.